

РЕШЕНИЕ

№ 6169

гр. София, 29.10.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XIX КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 01.10.2021 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Катя Аспарухова

ЧЛЕНОВЕ: Мария Ситнилска

Елка Атанасова

при участието на секретаря Спасина Иванова и при участието на прокурора Михаела Николаева, като разгледа дело номер **5663** по описа за **2021** година докладвано от съдия Катя Аспарухова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл. 208 – чл. 228 от Административно-процесуалния кодекс (АПК), във вр. с чл. 63, ал. 1, изр. 2 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Решение от 17.03.2021г. по НАХД № 1204/2021г. на СРС, НО, 135-ти състав, предмет на контрол в настоящото касационно производство, е постановено във връзка с Решение № 315 от 18.01.2021г. по дело № 10522/2020г. на АССГ, X. касационен състав, с което е отменено решение от 25.09.2020г. на СРС, НО, 18-ти с-в и делото е върнато за ново разглеждане от друг състав на СРС със задължителни указания на основание чл. 222, ал. 2, т. 1 АПК, вр. с чл. 63, ал. 1, изр. 2 ЗАНН.

С обжалваното съдебно решение на СРС е отменено Наказателно постановление (НП) № 341660-F367532/14.06.2018г., издадено от заместник-директор на ТД на НАП – С., с което на [фирма], ЕИК[ЕИК], на основание чл. 18, ал. 4 от Валутен закон (ВЗ) е наложено административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 2000лв. за нарушение на чл. 2, ал. 6 от Наредба за реда и условията за вписване в регистъра и за изискванията към дейността на лицата, които осъществяват дейност по добиване, преработване и сделки с благородни метали и скъпоценни камъни и изделия със и от тях по занятие (Наредбата).

С касационната жалба, подадена от юрк.О. като процесуален представител на ТД на НАП - С., се оспорва решение от 17.03.2021г. по НАХД № 1204/2021г. на СРС, НО,

135-ти състав с оплаквания за незаконосъобразност и неправилност на същото поради нарушение на материалния закон. Изложени са подробни съображения, поради които касаторът счита, че районният съд неправилно е приел, че е налице съществено процесуално нарушение при съставяне на АУАН и НП. Конкретно се сочи, че датата на извършване на нарушението и тази на установяването му в конкретния случай не съвпадат, като първата е първият ден, следващ последния ден от 14-дневния срок по чл. 2, ал. 6 от Наредбата, в който е било възможно изпълнение на задължението на дружеството – 04.05.2017г. Поради това правилно е посочена като дата на нарушението 05.05.2017г.. Относно мястото на извършване на нарушението излага аргументи, че в случая това е именно [населено място], тъй като там е седалището на органа – Министерство на финансите, пред който е следвало да се подаде уведомление за промяна. Твърди, че по същество нарушението е безспорно доказано. Моли решението да бъде отменено и вместо него да бъде постановено друго, с което да се потвърди изцяло НП № 341660-F367532/14.06.2018г., издадено от заместник-директор на ТД на НАП – С..

В съдебно заседание касаторът се представлява се от юрк. О., който поддържа жалбата, моли същата да бъде уважена. Претендира юрисконсултско възнаграждение. Ответникът – [фирма], не изпраща процесуален представител, не дава становище по основателността на касационната жалба.

Прокурорът от СГП дава заключение, че касационната жалба е неоснователна. Предлага обжалваното решение да се остави в сила.

След като се запозна с обжалваното съдебно решение, обсъди наведените касационни основания, доводите на страните и доказателствата по делото, Административен съд София – град, Деветнадесети касационен състав, след съвещание, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

По допустимостта на касационната жалба:

Административен съд София – град намира, че касационната жалба е допустима, като подадена от надлежна страна по смисъла на чл. 210, ал. 1 АПК, във вр. чл. 63, ал. 1, изр. 2 ЗАНН, в преклузивния 14-дневен срок по чл. 211, ал. 1 АПК, във вр. чл. 63, ал. 1, изр. 2 ЗАНН и срещу съдебно решение, подлежащо на касационен контрол.

По съществуването на касационната жалба:

Разгледана по същество - касационната жалба е основателна по изложените в нея касационни основания.

В производството пред СРС е установено, че [фирма] стопанисва търговски обект – заложна къща, находящ се в [населено място], [улица], в който обект дружеството предоставя по занятие парични заеми, обезпечени със залог върху движими вещи, в т.ч. благородни метали, скъпоценни камъни и изделия от тях.

На 08.11.2017г. около 10:30 часа била извършена проверка в горепосочения търговски обект от инспектори по приходите на ТД на НАП – П., офис С. З., при която било установено, че лицето Х. К. Л. е назначено с трудов договор от 20.04.2017г. на работа в дружеството и осъществявало дейност по предоставяне на парични заеми, обезпечени със залог върху движими вещи, в т.ч. благородни метали и скъпоценни камъни и изделия от тях. Констатирано е, че същото лице не било вписано в приложението към Удостоверение за регистрация на МФ по чл. 2 от Наредбата. Констатациите от извършената проверка били отразени в протокол за извършена проверка серия АА, № 0330458/08.11.2017г..

Проверяващите са приели, че е следвало в 14-дневен срок дружеството да поиска

вписване на това обстоятелство и издаване на ново удостоверение за регистрация, като представи документите, удостоверяващи промяната на основание чл.2, ал.6, вр.чл.16, ал.2, т.1 от Наредба за условията и реда за вписване в регистъра и за изискванията към дейността на лицата, които осъществяват дейност по добиване, преработване и сделки с благородни метали и скъпоценни камъни и изделия със и от тях по занятие – и съответно като не го е сторило, дружеството е извършило нарушение на чл. 2, ал. 6 от Наредбата. С оглед това на 20.12.2017г. Г. С. - инспектор по приходите към ТД на НАП – П., офис С. 3., е съставил срещу търговеца АУАН № F367532 за извършено нарушение на 05.05.2017г. в [населено място], в който била отразена горепосочената фактическа обстановка и правна квалификация на нарушението. Актът бил съставен в присъствието на представител на нарушителя и предявен на същата дата на представляващия дружеството, при което бил подписан без възражения.

Въз основа на така съставения АУАН на 14.06.2018г. било издадено атакуваното НП, с което при идентичност на описанието на нарушението и правната му квалификация на дружеството била наложена имуществена санкция в размер на 2000 лева на основание чл.18, ал.4 от ВЗ.

За да отмени НП, въззивният съд е приел от правна страна, че АУАН и НП са издадени от компетентни органи в сроковете по чл.34 от ЗАНН и съдържат всички изискуеми реквизити. Счел е обаче, че в случая е налице обстоятелство, което е ограничило правото на защита на санкционираното лице, поради което като съществено процесуално нарушение представлява основание за отмяна на НП. СРС е приел, че неправилно са отразени в АУАН и НП датата и мястото на извършване на нарушението, като счита, че в действителност те са съответно 08.11.2017г. /датата на извършване на проверката/ вместо 05.05.2017г. и [населено място] вместо [населено място].

КАСАЦИОННИЯТ СЪСТАВ намира постановеното решение за неправилно по релевираните с касационната жалба основания.

Съгласно фактическата обстановка, установена от районния съд, безспорно е, че дружеството [фирма] - ответник по настоящото дело, е извършвало дейност по предоставяне на парични заеми, обезпечени със залог върху движими вещи, в т.ч. благородни метали, скъпоценни камъни и изделия от тях, за което е имало Удостоверение за регистрация № 5906, издадено от министъра на финансите от 09.06.2016г., като в приложение към него, представляващо списък на лицата, осъществяващи дейността, не фигурира лицето Х. К. Л.. Не се спори между страните също така, че трудов договор между последния и [фирма] е сключен на 20.04.2017г., който към датата на проверката от 08.11.2017г. не е прекратен. Това обстоятелство се потвърждава от протокол за извършената проверка и саморъчно подписана декларация от Х. Л.. От последните безспорно е доказано и че Х. Л. е присъствал в проверявания обект в качеството си на продавач-консултант, осъществяващ дейностите, част от занятието на търговеца, вкл. сделки с благородни метали, скъпоценни камъни и изделия от тях. Заявяване пред МФ за включване на името на Х. Л. в приложение към удостоверението под № 24, в удостоверението е станало на 15.11.2017г., видно от доказателствата по преписката, тоест след извършване на проверката. Самото Удостоверение е издадено на 28.11.2017г., копие от което е приложено по преписката.

С оглед на това съгласно нормата на чл. 2, ал. 6 от Наредбата /в относимата редакция

от ДВ. бр.12 от 13 февруари 2015г./, която гласи, че „при промяна на някое от регистрираните обстоятелства лицата са длъжни да уведомят Министерството на финансите в 14-дневен срок от настъпването на промяната, да върнат оригинала на издаденото удостоверение за регистрация и да поискат вписване на новите обстоятелства и издаване на ново удостоверение за регистрация, като представят документите, удостоверяващи промяната“, е следвало в 14-дневен срок от сключване на горепосочения трудов договор с Х. Л. от 20.04.2017г. дружеството да уведоми Министерството на финансите и да поиска вписване на промяната, както и издаване на ново удостоверение за регистрация, който срок изтича на 04.05.2017г. /четвъртък - работен ден/. От следващия ден – 05.05.2017г., дружеството е в неизпълнение и осъществява нарушение на посочената в АУАН и НП норма на чл. 2, ал. 6 от Наредбата. С тези мотиви настоящият състав намира, че датата на извършване на нарушението, вписана в двата документа, е точна и неправилно районният съд е приел, че е налице нередовност, която представлява съществено процесуално нарушение. Следва да бъде отбелязано, че не съществува понятие продължено административно нарушение. Нормата на чл.11 от ЗАНН препраща към изчерпателно изброени разпоредби на Наказателния кодекс, като сред тях не са тези, уреждащи усложнената престъпна дейност като продължените престъпления.

На следващо място, СЪДЪТ намира, че мястото на извършване на нарушението е там, където е следвало да бъде изпълнено дължимото действие – в случая подаване на уведомление за промяна в лицата, осъществяващи дейността на ответното дружество, с искане за вписване и издаване на ново удостоверение. Доколкото седалището на компетентния орган – Министерство на финансите, е в [населено място], то именно последното населено място съвпада с мястото на извършване на нарушението. Ирелевантно в случая е къде е установено нарушението или къде дружеството извършва дейността си.

Следователно –не се установяват релевираните нарушения, поради което следва да се разгледа по същество спора, в която връзка и установените пред СРС елементи от фактическия състав на деянието не са спорни. В тази връзка съдът приема, че въз основа на гореописаните и анализирани доказателства е безспорно установено, че считано от 20.04.2017г. е настъпила промяна в подлежащите на вписване в регистъра към Министерство на финансите обстоятелства – конкретно касателно лицата, които извършват дейност по извършване на сделки с благородни метали, скъпоценни камъни и изделия от тях, която е следвало да бъде съобщена на компетентния орган до 04.05.2017г. включително, което не е било направено от задълженото дружество. С това от [фирма] е нарушен чл. 2, ал. 6 от Наредбата и правилно е ангажирана отговорността на дружеството със съставяне на АУАН за нарушение с посочената правна квалификация. НП е издадено при идентично описание на нарушението и обстоятелствата, при които е извършено, както и на дадената му правна квалификация. И двата акта са издадени от компетентни длъжностни лица, надлежно оправомощени със Заповед № ЗЦУ-ОПР-17 от 17.05.2018г. Спазени са сроковете по чл. 34, ал. 1 и ал. 3 от ЗАНН, както и абсолютната погасителна давност от 4,5 години по чл. 81, ал. 3 от НК, във вр. с чл. 80, ал. 1, т. 5 от НК, към момента на постановяване на настоящото решение.

На следващо място, приложена е санкционната разпоредба на чл. 18, ал. 4 от Валутния закон, съгласно който /в относимата редакция към датата на извършване на нарушението - ДВ, бр. 60 от 2003 г./ „лице по чл. 13, ал. 1, което извърши нарушение

във връзка с дейността си по чл. 13 или на нормативен акт по неговото прилагане, се наказва с глоба в размер от 1000 до 3000 лв., а ако нарушителят е юридическо лице или едноличен търговец, се налага имуществена санкция в размер от 2000 до 6000 лв.“. Следователно, наложената санкция е в минимален размер и не подлежи на редуциране с оглед индивидуализацията ѝ.

С оглед приложението на чл. 28 от ЗАНН с освобождаване от отговорност поради маловажност на случая, съдът съобрази, че конкретно проявената обществена опасност на нарушението не е с по-ниска степен от типичните нарушения от същия вид и не се характеризира с множество или значителни смекчаващи обстоятелства. Поради това липсва основание нарушението да бъде квалифицирано като маловажно. Поради всичко изложено настоящият касационен състав намира, че вмененото на [фирма] нарушение на чл. 2, ал. 6 от Наредбата е доказано от обективна страна, АУАН и НП са издадени от компетентни органи при спазване на процесуалните правила, поради което НП е законосъобразно и следва да бъде потвърдено.

При този изход на спора и с оглед своевременна заявената претенция за присъждане на юрисконсултско възнаграждение в полза на касационния жалбоподател, съдът намира същата за основателна. Предвид фактическата и правна сложност на делото нейният размер следва да бъде определен с оглед минимума по чл. 37 от Закона за правната помощ, вр. с чл. 27е от Наредба за заплащането на правната помощ, вр. с чл. 78, ал. 8 от ГПК.

Водим от горното и на основание чл. 221, ал. 2, предл. 2 от АПК, вр. с чл. 222, ал. 1 и чл. 227, ал. 1 АПК, вр. чл. 63, ал. 1, изр. второ от ЗАНН, Административен съд София - град, XIX касационен състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Решение от 17.03.2021г. по НАХД № 1204/2021г. на СРС, НО, 135-ти състав.

Вместо НЕГО

ПОТВЪРЖДАВА Наказателно постановление № 341660-F367532/14.06.2018г., издадено от заместник-директор на ТД на НАП – С., с което на [фирма], ЕИК[ЕИК], на основание чл. 18, ал. 4 от Валутен закон е наложено административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 2000лв. за нарушение на чл. 2, ал. 6 от Наредба за реда и условията за вписване в регистъра и за изискванията към дейността на лицата, които осъществяват дейност по добиване, преработване и сделки с благородни метали и скъпоценни камъни и изделия със и от тях по занятие.

ОСЪЖДА [фирма], ЕИК[ЕИК], да заплати на Национална агенция за приходите сумата от 80 (осемдесет) лева за юрисконсултско възнаграждение.

Решението не подлежи на обжалване.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.

